

jelser har der været foretaget en afvejning af det offentliges interesse mod eksaminandens interesse.

Den offentlige interesse er ønsket om at opnå besparelser ved, at antallet af klagesager forventes at falde. Heroverfor står den studerendes interesse i, at enhver nedsættelse af en karakter kan være af betydning for den studerendes ret til at oppebære økonomisk støtte navnlig fra Statens Uddannelsesstøtte, og for den studerendes mulighed for senere at opnå en ønsket stilling.

Resultatet af disse overvejelser er blevet, at vi ikke har ændret retstilstanden med den nye universitetslov.

Spm. nr. S 3571

Til socialministeren (10/6 03) af:

Morten Homann (SF):

»Er det efter ministerens opfattelse rimeligt, at beboere i byggeri efter lov om social service ikke er beskyttet af lejelovens eller boligreguleringslovens bestemmelser, og hvilke initiativer vil ministeren tage i den anledning?«

Svar (18/6 03)

Socialministeren (Henriette Kjær):

Det fremgår af servicelovens § 96, at boformer, der er tilvejebragt efter serviceloven, ikke er omfattet af lejelovgivningen.

Med indførelsen af serviceloven forudsattes det dog, at de længerevarende botilbud i kommunalt regi som udgangspunkt blev reguleret efter boliglovgivningen, herunder lejelovgivningen.

Der er således i plejehjemsbekendtgørelsen fastsat regler, der har til formål at tilnærme reglerne i plejehjem og beskyttede boliger i størst muligt omfang til forholdene i eget hjem, herunder ældreboliger m.v. Gennem bekendtgørelsen er bl.a. fastlagt, at en kommunal opsigelse fra et plejehjem m.v. er begrænset af de samme opsigelsesgrunde, som er omhandlet i kapitel 14 i lov om leje af almene boliger. Endvidere fremgår det af Socialministeriets vejledning for området, at der skal tilbydes en passende bolig, når en kommune træffer afgørelse om, at en beboer skal fraflytte en bolig i plejehjem eller beskyttet bolig.

Når botilbud efter servicelovens som udgangspunkt ikke er omfattet af lejelovgivningen, hænger det sammen med de meget forskellige behov, som tilbudene skal tilgodese. I den ene ende af spektret er midlertidige botilbud, som fx stilles til rådighed for et trafikoffer under genoptræning eller en narkoman under afvænnning med henblik på, at de pågældende flytter hjem igen efter endt behandling.

Efter min mening vil det være forkert at sige til dem, at de kan få tilbudet, men så skal de også indgå en lejeaftale med lejekontrakt og de forpligtelser, der følger med. Det, synes jeg ikke, vi skal lave om på.

I den anden ende af spektret er der de længerevarende botilbud til handicappede. For handicappede i længerevarende botilbud kan der – afhængig af de konkrete omstændigheder – indgås aftaler om opholdet, vilkårene herfor, fraflytning m.v. Jeg finder ikke grundlag for at tage initiativ til en ændring af reglerne, der vil skulle forhandles med de kommunale parter.

Spm. nr. S 3574

Til socialministeren (10/6 03) af:

Morten Homann (SF):

»Er det efter ministerens opfattelse rimeligt, at der skal betales individuelle gebyrer for de enkelte sager, der ankes fra huslejenævn til ankenævn eller boligret, når der kun betales ét gebyr for en række klagesager fra samme ejendom i huslejenævnet?«

Svar (24/6 03)

Socialministeren (Henriette Kjær):

Bestemmelsen om betaling for behandling af sager ved huslejenævnene blev indført ved en lovændring som følge af et lovforslag, der blev fremsat i 2000 af den daværende by- og boligminister. Forslaget blev vedtaget med bl.a. SF's stemmer med den begrundelse, at der ønskes en vis brugerbetaling til dækning af de administrative udgifter, uden at det vil forhindre lejere i at indbringe sager for nævnet. Ordningen svarer til den, der gælder på det almene område.

Betaling for huslejenævnsbehandling reguleres årligt efter nettoprisindekset og udgør i år